

INCIPIIT HABACUC PROPHETA

¹ Onus quod vidit Habacuc propheta.

² [Usquequo, Domine, clamabo, et non exaudies? vociferabor ad te, vim patiens, et non salvabis?]

³ Quare ostendisti mihi iniquitatem et laborem, videre prædam et injustitiam contra me? Et factum est iudicium, et contradictio potentior.

⁴ Propter hoc lacerata est lex, et non pervenit usque ad finem iudicium; quia impius prævalet adversus justum, propterea egreditur iudicium perversum.

⁵ Aspicite in gentibus, et videte; admiramini, et obstupescite: quia opus factum est in diebus vestris, quod nemo credet cum narrabitur.

⁶ Quia ecce ego suscitabo Chaldæos, gentem amaram et velocem, ambulantem super latitudinem terræ, ut possideat tabernacula non sua.

⁷ Horribilis et terribilis est: ex semetipsa iudicium et onus ejus egredietur.

⁸ Leviores pardis equi ejus, et velociores lupis vespertinis: et diffundentur equites ejus: equites namque ejus de longe venient; volabunt quasi aquila festinans ad comedendum.

⁹ Omnes ad prædam venient, facies eorum ventus urens; et congregabit quasi arenam captivitatem.

¹⁰ Et ipse de regibus triumphabit, et tyranni ridiculi ejus erunt; ipse super omnem munitionem ridebit, et comportabit aggerem, et capiet eam.

¹¹ Tunc mutabitur spiritus, et pertransibit, et corruet: hæc est fortitudo ejus dei sui.]

¹² [Numquid non tu a principio, Domine, Deus meus, sancte meus, et non moriemur? Domine, in iudicium posuisti eum, et fortem, ut corripes, fundasti eum.

¹³ Mundi sunt oculi tui, ne videas malum, et respicere ad iniquitatem non poteris. Quare respicis super iniqua agentes, et taces devorante impio justiore se?

¹⁴ Et facies homines quasi pisces maris, et quasi reptile non habens principem.

¹⁵ Totum in hamo sublevavit, traxit illud in sagena sua, et congregavit in rete suum. Super hoc lætabitur, et exsultabit.

¹⁶ Propterea immolabit sagenæ suæ, et sacrificabit reti suo, quia in ipsis incrassata est pars ejus, et cibus ejus electus.

¹⁷ Propter hoc ergo expandit sagenam suam, et semper interficere gentes non parcet.]

2

¹ [Super custodiam meam stabo, et figam gradum super munitionem: et contemplabor ut videam quid dicatur mihi, et quid respondeam ad arguentem me.]

² Et respondit mihi Dominus, et dixit: [Scribe visum, et explana eum super tabulas, ut percurrat qui legerit eum.

³ Quia adhuc visus procul; et apparebit in finem, et non mentietur: si moram fecerit, exspecta illum, quia veniens veniet, et non tardabit.

⁴ Ecce qui incredulus est, non erit recta anima ejus in semetipso; justus autem in fide sua vivet.

⁵ Et quomodo vinum potantem decipit, sic erit vir superbus, et non decorabitur: qui dilatavit quasi infernus animam suam, et ipse quasi mors, et non adimpletur: et congregabit ad se omnes gentes, et coacervabit ad se omnes populos.

⁶ Numquid non omnes isti super eum parabolam sument, et loquelam ænigmatum ejus, et dicitur: Væ ei qui multiplicat non sua? usquequo et aggravat contra se densum lutum?

⁷ Numquid non repente consurgent qui mordeant te, et suscitabuntur lacerantes te, et eris in rapinam eis?

⁸ Quia tu spoliasti gentes multas, spoliabunt te omnes qui reliqui fuerint de populis, propter sanguinem hominis, et iniquitatem terræ, civitatis, et omnium habitantium in ea.

⁹ Væ qui congregat avaritiam malam domui suæ, ut sit in excelso nidus ejus, et liberari se putat de manu mali!

¹⁰ Cogitasti confusionem domui tuæ; concidisti populos multos, et peccavit anima tua.

¹¹ Quia lapis de pariete clamabit, et lignum, quod inter juncturas ædificiorum est, respondebit.

¹² Væ qui ædificat civitatem in sanguinibus, et præparat urbem in iniquitate!

¹³ Numquid non hæc sunt a Domino exercituum? laborabunt enim populi in multo igne, et gentes in vacuum, et deficient.

¹⁴ Quia replebitur terra, ut cognoscant gloriam Domini, quasi aquæ operientes mare.

¹⁵ Væ qui potum dat amico suo mittens fel suum,

et inebrians ut aspiciat nuditatem ejus !

¹⁶ Repletus es ignominia pro gloria; bibe tu quoque, et consopire. Circumdabit te calix dexteræ Domini, et vomitus ignominia super gloriam tuam.

¹⁷ Quia iniquitas Libani operiet te, et vastitas animalium deterrebit eos de sanguinibus hominum, et iniquitate terræ, et civitatis, et omnium habitantium in ea.

¹⁸ Quid prodest sculptile, quia sculpsit illud fictor suus, conflatile, et imaginem falsam? quia speravit in figmento fictor ejus, ut faceret simulacra muta.

¹⁹ Væ qui dicit ligno: Expergiscere; Surge, lapidi tacenti ! Numquid ipse docere poterit? ecce iste coopertus est auro et argento, et omnis spiritus non est in visceribus ejus.

²⁰ Dominus autem in templo sancto suo: sileat a facie ejus omnis terra !]

3

¹ Oratio Habacuc prophetæ, pro ignorantibus.

² [Domine, audivi auditionem tuam, et timui. Domine, opus tuum, in medio annorum vivifica illud; in medio annorum notum facies: cum iratus fueris, misericordiam recordaberis.

³ Deus ab austro veniet, et Sanctus de monte Pharan: operuit cælos gloria ejus, et laudis ejus plena est terra.

⁴ Splendor ejus ut lux erit, cornua in manibus ejus: ibi abscondita est fortitudo ejus.

⁵ Ante faciem ejus ibit mors, et egredietur diabolus ante pedes ejus.

⁶ Stetit, et mensus est terram; aspexit, et dissolvit gentes, et contriti sunt montes sæculi: incurvati sunt colles mundi ab itineribus æternitatis ejus.

⁷ Pro iniquitate vidi tentoria Æthiopiæ; turbabuntur pelles terræ Madian.

⁸ Numquid in fluminibus iratus es, Domine? aut in fluminibus furor tuus? vel in mari indignatio tua? Qui ascendes super equos tuos, et quadrigæ tuæ salvatio.

⁹ Suscitans suscitabis arcum tuum, juramenta tribubus quæ locutus es; fluvios scindes terræ.

¹⁰ Viderunt te, et doluerunt montes; gurges aquarum transiit: dedit abyssus vocem suam; altitudo manus suas levavit.

¹¹ Sol et luna steterunt in habitaculo suo: in luce sagittarum tuarum ibunt, in splendore fulgurantis hastæ tuæ.

¹² In fremitu conculcabis terram; in furore obstupefacies gentes.

¹³ Egressus es in salutem populi tui, in salutem cum christo tuo: percussisti caput de domo impii, denudasti fundamentum ejus usque ad collum.

¹⁴ Maledixisti sceptris ejus, capiti bellatorum ejus, venientibus ut turbo ad dispergendum me: exsultatio eorum, sicut ejus qui devorat pauperem in abscondito.

¹⁵ Viam fecisti in mari equis tuis, in luto aquarum multarum.

¹⁶ Audivi, et conturbatus est venter meus; a voce contremuerunt labia mea. Ingrediatur putredo in ossibus meis, et subter me scateat: ut requiescam in die tribulationis, ut ascendam ad populum ac-

cinctum nostrum.

¹⁷ Ficus enim non florebit, et non erit germen in vineis; mentietur opus olivæ, et arva non afferent cibum: abscindetur de ovili pecus, et non erit armentum in præsepibus.

¹⁸ Ego autem in Domino gaudebo; et exultabo in Deo Jesu meo.

¹⁹ Deus Dominus fortitudo mea, et ponet pedes meos quasi cervorum: et super excelsa mea deducet me victor in psalmis canentem.]

Bibbia Vulgata Clementina na 1598
Clementine Vulgate of 1598 with Glossa Ordinaria
Migne edition 1880 in Latin

Public Domain

Language: Latine (Latin)

Translation by: Jerome

2014-08-23

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files
dated 31 Aug 2023

7ca33455-379f-554d-a635-9009adb90c5